

тѣ наричали скити или Волгари—Вулгари, „акы дошавше отъ Волгж“, отъ воложкия градъ Българъ и другаде²⁰. Българитѣ, по Раковски, „сж първи и най-стари жители въ Европа“.²¹

Къмъ историцитѣ чужденци и къмъ пжтешественицитѣ, писали за България, се отнася съ недовѣрие. Тѣхната преценка за положението на България подъ робството „дыше прѣстрастиѣ и искривленіе истини“.³²

Толкова разнообразни сж бележитѣ и въпроситѣ, изложени въ Замѣчания-та, че възбуждатъ интересъ и сковаватъ вниманието на читателя; тѣ действително представляватъ различни схеми за бждещитѣ съчинения на Раковски.

Въ редица други трудове той пише специално на теми, важни отъ научна и политична страна, въ нѣкои случаи повтаряни. Така, въ

„Ключъ Българскаго ꙗзыка“

пакъ го занимаватъ нашитѣ самодиви и змейове, самовили, горски диви, за които ставало дума въ сансктиритската книжнина. И вѣрванията въ тѣхъ сж били пренесени отъ Индия. Но, както го интересува началото на човѣш-